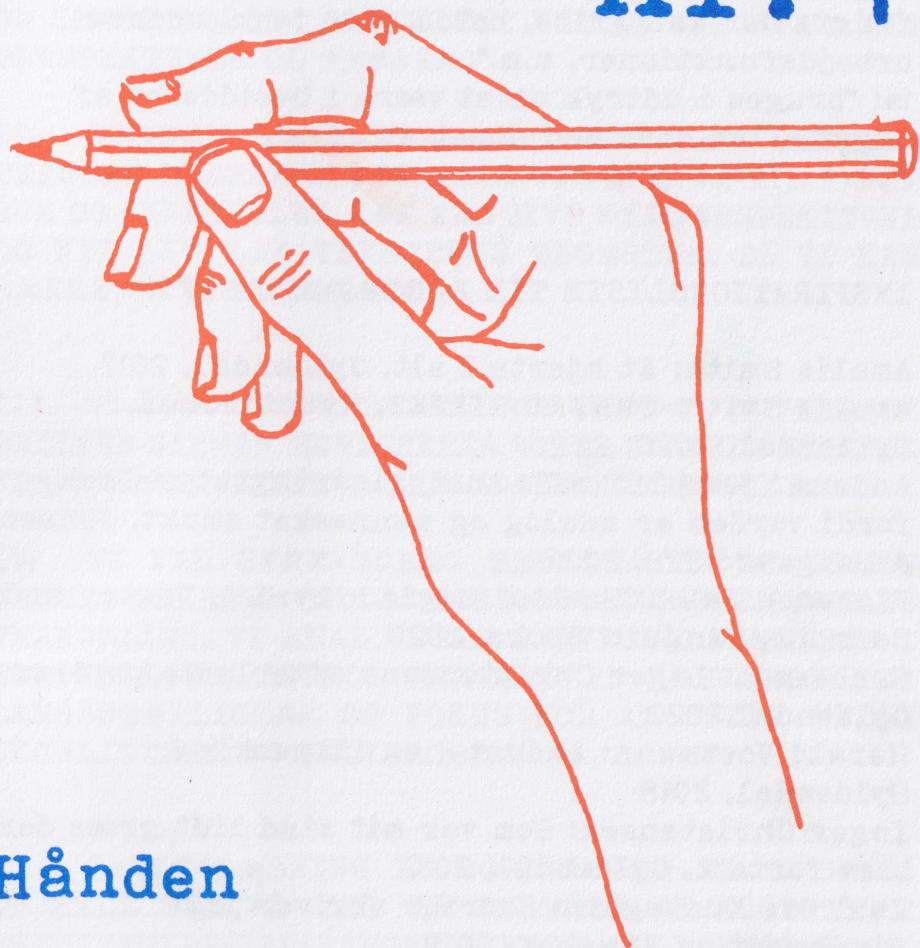

TANKEGRÆS

nr. 1

Hånden

Analoge undersøgelser
af håndens arbejde med
skrift, tegninger og ord.

HÅND

Etymologisk stammer hånd fra norrønt hönd, gotisk handus muligvis med oprindelig betydning 'den gribende'. Betydning 1 iflg. ODS: "bevægelig legemsdel som sidder for enden af armen og har fingre der kan gribe, holde, give tegn, udføre arbejdsfunktioner, m.m."

1a: "bruges i udtryk om at være i besiddelse af noget eller have med noget at gøre".

INSPIRATIONSLISTE TIL BØGER OM SKRIFT:

Amalie Smith: Et hjerte i alt, Gyldendal, 2017

Amalie Smith: THREAD RIPPER, hybridroman, Gyldendal, 2020

Anders Kjærulff mfl: Analogiseringsstyrelsen - fordi verden er analog og mennesket smukt, Jensen & Dalgaard I/S, 2022

Florence Welch: Useless magic - Lyrics, Poetry and Sermons, Penguin Books, 2020

Genbesøgt: Inger Christensens efterladte papirer, Gyldendal, 2020

Harald Voetmann: Amduat - en iltmaskine, Gyldendal, 2018

Inger Christensen: Som var mit sind lidt græs der blev fortalt, Gyldendal, 2017

Karl Ove Knausgård: Hvorfor skriver jeg?

Lindhardt og Ringhof, 2019

Kristian Leth: En vej ud af tågen, Gladiator, 2022

Marguerite Duras: At skrive, Vandkunsten, 2015

Patti Smith: Hengiven, 2018

Patti Smith: Dagenes Bog

Tomas Espedal: Mod kunsten, Batzer & co. 2010

DE SKØNLITTERÆRE AKTIVISTERS MANIFEST

LÆSEREVOLUTION

I. AT FÅ SPØRGSMÅL OG SVAR FRA SKØNLITTERATUREN OG SKABE FÆLLES IDENTITET VED AT UDFORSKE NYE PERSPEKTIVER OG TEMAER.

II. VERDEN OG LITTERATUREN TALER SAMMEN. TEKSTEN ÆNDRER SIG FRA RUM TIL RUM. VI VIL FINDE RUM OG ÅNDEHULLER, DER KAN GIVE NYE PERSPEKTIVER OG NYT LIV. LAD TEKSTERNE BLOMSTRE, SÅ VI KAN RÆKKE UD PÅ NYE MÅDER.

III. VI ÅBNER DØRE, SKABER RUM OG SÆTTER VERDENS BRIKKER SAMMEN. KOMBINERER VORES DYRKEDE INDTRYK FRA VERDEN. UDVIDER HINANDENS HORIZONTER.

IV. VI VIL GØRE VORES BEDSTE FOR AT SKABE RAMMEN OMKRING FÆLLES FORDYBELSE Gennem FÆLLES FRAKOBLING. VI SKAL HUSKE SELVFORGLEMMELSEN I FORDYBELSEN, DERFOR FÆSTNER VI NÆRVÆRET MED LANGSOMMELIGHED OG FOKUS FOR AT DYKKE NED I SKØNLITTERÆRE UNIVERSER.

V. FÆLLESLÆSNING ER COPING. DET ER EN MÅDE AT HELE SÅR PÅ. DET ER EN MÅDE AT ACCEPTERE SMERTEFULDE ERFARINGER Gennem NYE FORSTÅELSER, LETHED OG FØLELSER PÅ. DET ER AT VIDE, AT DU IKKE ER ALENE.

Svendborg,
den 3. maj 2023

Kære læser

Dette første nummer af TANKEGRÆS undersøger håndens arbejde med tanken via teksten samt håndskriftens betydningsfuldhed. Det er ikke det samme at læse en e-mail som et håndskrevet brev. Det er anderledes intimt at se et digt eller en kladde skrevet i forfatterens egen håndskrift, end den trykte udgave man kan købe eller låne på biblioteket.

En vigtig udveksling mellem tanke og krop, mellem abstraktion og materialitet finder sted i skriveakten. Den vigtige personlige forbindelse mellem den skrivende og den individuelle streg vil vi gerne fremhæve i dette første nummer af TANKEGRÆS.

I en hyperdigitaliseret tid kan det være godt en gang imellem at vende tilbage til håndskriften. Til dens tempo og til dens betydning. Noget spirer frem i tankerne og planter sig på papiret. I dette nummer af TANKEGRÆS har vi derfor trykt håndskrevne digte og kortprosatekster på Kristian B. Johanssons transportable trykkeri. Det har vi gjort for at bevare den intimitet, der findes i den enkeltes håndskrift - som en stille protest i et fortravlet samfund.

Med risografen foretager vi analoge undersøgelser af håndens arbejde med skrift, tegninger og ord. Det er en unik og helt særlig trykkemetode, hvor vi følger hele processen, som er fuld af overraskelser og uforudsigelig af natur.

Vi udgiver på stedet. Vi skriver og går i tryk samme dag. I skrivningen dyrker vi, som i poesien, nuet og øjeblikket. Redaktionsfasen fylder ganske lidt, fordi vi værner om ærligheden og autenticiteten. Vi vil gerne undersøge, hvordan det ser ud, når vi skriver fra et nært sted, tæt på den skrivende, tæt på tilblivelsesøjeblikket - lige ved hånden hvor pennen møder papiret. Vi arbejder i dette tema derfor med en skånsom formgivning af råmaterialet, en form for intenderet "uordnethed" og hylder det ærlige og intime, det nærværende taktile og analoge, det uperfekte, det personlige, det modige etc.

Som det gælder fælleslæsning, så ved vi ikke, hvor teksterne føres os hen, men det er også det, der er det spændende og gode. Den tese arbejder vi videre med i tidsskriftet. Alle der har lyst, kan give en tankespire plads. Egenproduceret tekst, oplevelser med læsning og skriveprocesser trykkes og gode tips og tricks til litteraturens verden gives videre. Til tider kan græsset være underligt højt, og det er svært, at finde vej, men der opstår også lysninger og hvilepletter, ja tankespejle, der kan være ganske behagelige og skønne at ligge i.

Vi håber I vil tage godt imod Læseforeningens tidsskrift TANKEGRÆS.

God læselyst!

P. S. Læses gerne sammen.

En lun og rammende lugt af
døde planter minder mig om,
at jeg skal ud med mit bio-affald.
Det er det varmeste forår, jeg
kan huske, alligevel er ingen
af havens træer sprunget ud.
Grenene hænger nøgne som
blækstreger i luften, græsset
på én og samme tid gulnet og
fugtigt.

Det er det her forår, jeg indser,
at jeg nok ikke bliver forfatter.

Du leder efter
LANGSTRAKTE
virkeligheder
Som dem du
ejede som barn

• "THE CREATIVE ADULT
IS THE CHILD WHO HAS
SURVIVED" Siger Ursula
K. Le Guin •

Følelse længtes efter

forløsning

Men...

det er tabu og er

en klat af

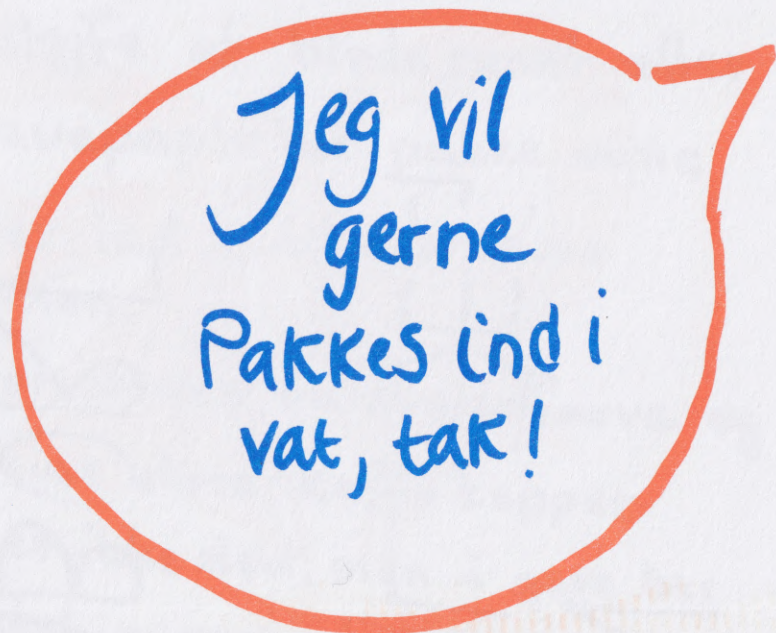
Snot og Blod

På brysterne

OKAY?

...

Jeg vil gerne
Pakkes ind i
vat, tak!

IMORGEN
SKAL JEG
HAVE EN
ABORT*

Jeg har endnu ikke fundet den
rigtige sløjfe at binde rundt eller
farve gavepapir at pakke mine
diagnoser ind i til den næste
generation.

Jeg har arvet min fars øjenfarve og
min Babcias store kaffekopper.
Min mor er ikke død, men i gave har
hun skænket mig sin lunefulde sårbar-
hed, som jeg kortegner hver dag fra
jeg står op til jeg kravler i
sengetøjsreden igen. når medicinen
siger jeg er træt.

Mit indre barn er egoistisk og vil
beholde alle gaverne selv. - Men
den lille voksen vil smide hele lortet
ud og spire på ny - i andet jord -
Under en anden sol -
som en anden art.

Ude på heden er der åbent og frit
Der er en støvet, behagelig overflade
af violet lyng. Rensdyrløvet er et
lyst, næsten gennemsigtigt modstykke.
Ikke at lyngen ikke er lys, for det er den
Men lyngen er også et stort og åbent sår
mod himlen, som aldrig vil hele.
Som havde himlen krænget sin indvolde
ud på jordens overflade, med alle dens
barste erindringer. For der er sår i
de flestes minder. Så meget ved jeg.

DEN SOMMER
VAR

KROPEN
SINDETS
FANGSEL.

Existens er en illusion
skabt af synet

Har omdannet fuglefløjt til
nøder, og bidt dem ned i
mine kindflader, en formløs
Snefang på den bagerste del
af tungen og jeg er, ude af
stand til, at bukke alle led
om på mig selv, men nu

nu, behøver du ikke
åbne dine øjne
mere

* DIT EMBRYON ER
PÅ STØRRELSE
MED
ET SANDKORN

PÅ 1 KUBIKCENTIMETER
GÅR DER 8000 SANDKORN

&
DET ESTIMERES AT DER
I SAHARA
ER 1800 TRILLIARDER
SANDKORN

MEN OGSÅ
DET ESTIMERES AT DER ER
FLERE STJERNER I UNIVERSET
END SANDKORN PÅ JORDEN

Beskidte knæ, stadig fri for ar, og sorte
tæer, der skal skylles i vasken

Det var før du erfarede, hvor
svært græs er at få af lyse bukser

Men i efterårets orange skær
blev græsset skarpt og tørt

Og en dag var der kun asfalten
til at gribe dig i dit fald

Mens blodet løb fra knæet og ned
faldt det dig ind, at vat måske var en
mangelvare

Så du begyndte at forberede dig på
at blive hakket og skåret

Og i en sømless nattetime stirrede du ind
i den hvide væg, der passivt returnerede din
ånde som i et ensomt spil Squash

Morgenen efter
fandt du og dine bare tæer
en nyklippet græsplet

Du er glasposter
og en

er løbet af med
din stemme

Du forråder gamle kroppe
fødes med din ånde
forvandler bær til sten

Mellem hænder og metallet
finder du græsset

Det flyder som blod
i varme stød

Skriksen gennem
hånden

Blyantens blok og bly
ordene gennem pumpen
der rammer papiret

Nuancernes fest
og tonernes sammenstød
der bare drypper og
drypper og væsken
bløder en fest.

JEG ER ALLERMEST
MIG SELV, INDEN VERDEN
VÅGNER.

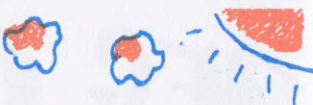
Inden den føles fremmed. Verden
fordærver mit sind. Den inficerer mine
tanker, så

DE IKKE LÆNGERE ER
MINE.

DE HAR ALDRIG VÆRET MINE, ALENE.
Jeg tænker på, om det kan sige sig var
sandt. At det kunne være anderledes.

DET KAN IKKE VÆRE ANDERLEDES.

JEG LEVER JO
ALTID I INDEN
LIVET
BEGYNDER.

Havets opium

Vaskes du ren i det mørksalte

BLÅ, får du

Sand i dine ØJNE. Drømmer du på må

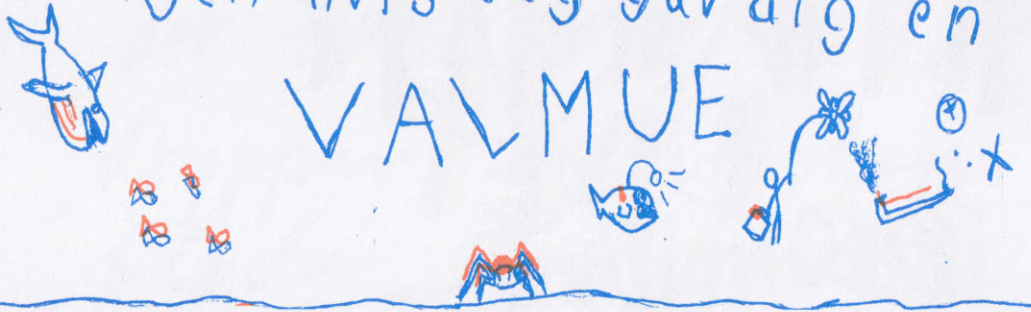
Og få om TRÅDE I dine LØGNE

STRYger du skjorten med græs-strå,
Briver og ~~høj~~ Når vi er nøgne.

vaskes du ren i det mørksalte BLÅ
udenfor mit vindue, står du der hvor
~~bløkken~~havet slår som skud på en

lerdue. Du står Petrificeret og
lidt som en statue, ville du live
op igen hvis jeg gav dig en

VALMUE

Suppen af sex blandes
med lugten fra det tørre
græs igennem hendes
vindue

Troldmanden venter
foran blok nr. ~~47~~
Han har allerede rullet
og ristet en 2-bob
- Afslør aldrig din
blanding - Ellers går
kunderne

Han ruller en ny
- Jeg troede du var
færdig med ~~Phia~~?
- Det er jeg også
Jeg tager ~~2~~ 3 hvæs
og lader det sidste
blive for længe

Litteraturen tilhører alle. Den er som græs- familien; faktisk den største indenfor blomsterplanterne med mere end 10.000 arter, som boltrer sig og gror de mærkeligste steder. Den breder sig og har mange børn og slægtninge rundt omkring. Vi kan lide at tænke den litterære bevægelse som græs på en eng, en slette eller en savanne. Som en grøn, slank, langbladet vækstform af en kollektiv bevidsthed - en fælles mark af tanker, følelser og sansninger. Et enormt netværk af "de hvide rødder, som bærer os" (Inger Christensen, "Under byen" fra Græs, 1965) og forbinder os.

Ingen ved, hvor det lige spirer, og måske står der et megafлот græsstrå, endda i blomst i en gårdhave et sted, hvor ingen havde ventet det. Vi tror på, at man skal lede ujævne steder for gode tanker og god litteratur, for godt "tankegræs". En prydhave kan være nok så smuk og god, men hvem ved egentlig, hvor det virkelig spirer og vokster indeni, hos dem vi går forbi?

Tak fordi i læste med.

Kolofon

Tak til Nordea-fonden
-og tak til Mikael Josephsen for
inspiration og støtte

Omslag:
Forsidetegning af Ragnhild Wibe
Bagsidetegning af Sofie Havskov

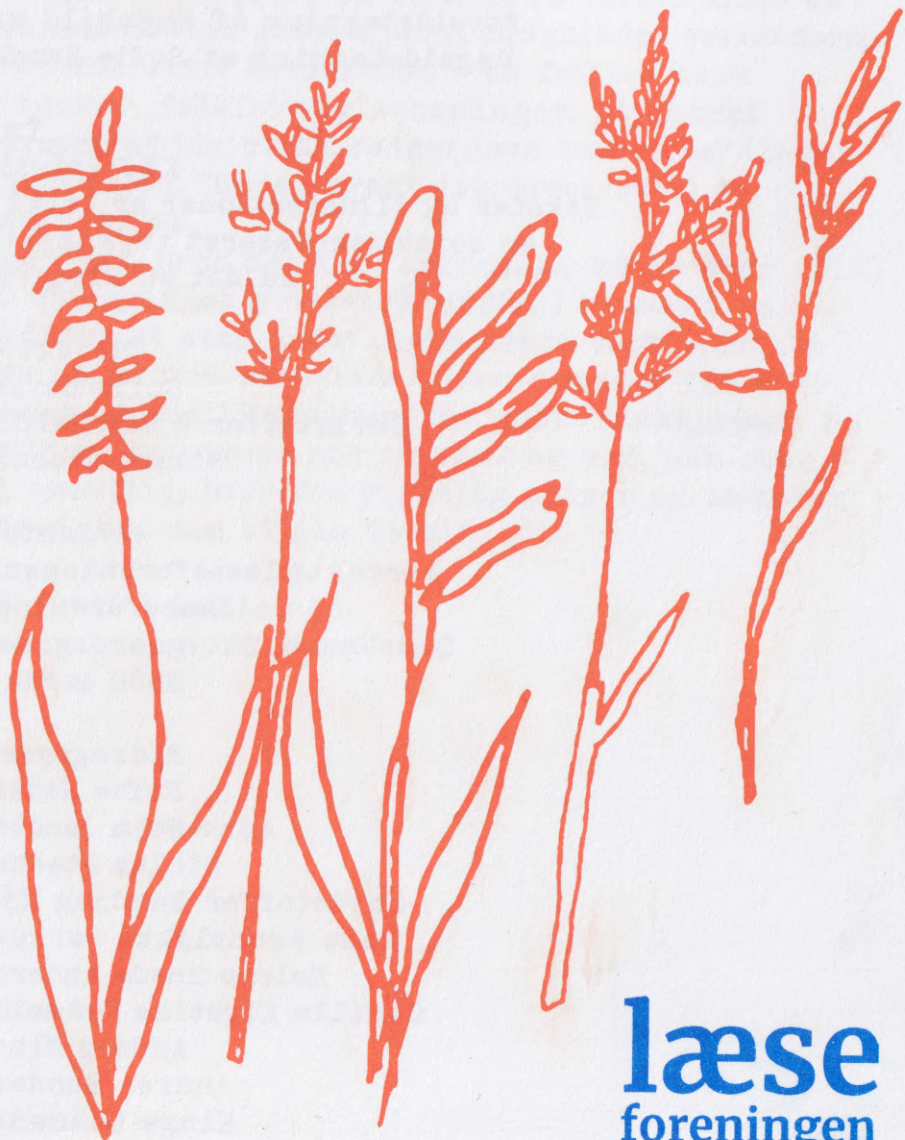
Tryk:
KBJ Printing
Tekster og illustrationer er trykt på
en sojablæk-baseret trykmaskine,
kaldet en Risograph

Redaktion:
Sofie Havskov
Christoffer Kjær Barding
Niklas Steensen

Kontakt:
kontakt@laeseforeningen.dk
Læseforeningen
Godsbanen, Skovgaardsgade3F,
8000 Aarhus C

Bidragydere:
Sofie Havskov
Anne Holm Jacobsen
Niklas Steensen
Christoffer Barding Kjær
Mads Bønnelykke Sørensen
Helene Snede Andersen
Camilla Kirstine Vemmelund
Anders Ølholm
Andrea Bonderup
Kinga Ochmanska

TANKEGRÆS er et tidsskrift lavet af Læseforeningens skønlitterære aktivister, der tror på en verden, hvor der er plads til græs-rødder og tankespirer, plads til det poetiske jeg kan udfolde sig. Alle, der har lyst, er velkomne til at dyrke deres tankespirer her.

læse
foreningen